

Projekt ustawy o min. wynagrodzeniach w OZ nie realizuje postulatów środowiska medycznego

15 kwietnia 2022 r. Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej podjęło:

**STANOWISKO Nr 28/22/P-VIII
PREZYDIUM NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
z dnia 15 kwietnia 2022 r.**

w sprawie projektu ustawy zmieniającej ustawę o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej po zapoznaniu się z projektem ustawy zmieniającej ustawę o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego niektórych pracowników zatrudnionych w podmiotach leczniczych, o którym powiadomił Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia, Pan Piotr Bromber, pismem z dnia 1 kwietnia 2022 r., znak: DSZ.0210.2.2022.JP, negatywnie ocenia przedmiotowy projekt.

Projekt ustawy nie realizuje postulatów środowiska medycznego, które doprowadziły do protestu pracowników zawodów medycznych w 2021 roku. Projektowane współczynniki pracy określające poziom minimalnych wynagrodzeń dla poszczególnych grup zaszeregowania pracowników podmiotów leczniczych w istotny sposób odbiegają od oczekiwań środowisk medycznych wyrażonych w postulatach Ogólnopolskiego Komitetu Protestacyjno-Strajkowego Pracowników Ochrony Zdrowia.

Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej podkreśla, że postulowany od wielu lat przez samorząd lekarski poziom minimalnego wynagrodzenia lekarzy i lekarzy dentyistów ze specjalizacją to trzykrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, tymczasem projekt przewiduje dla tych osób współczynnik o ponad połowę niższy. Samorząd lekarski oczekuje ustawowego określenia szybkiej ścieżki dojścia do oczekiwanych poziomów minimalnego wynagradzania lekarzy i lekarzy dentyistów na poziomie 3-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia dla lekarzy i lekarzy dentyistów specjalistów oraz 2,5-krotności dla lekarzy i lekarzy dentyistów w trakcie specjalizacji, przy czym obecnie wynagrodzenie lekarzy i lekarzy dentyistów specjalistów nie powinno być niższe niż 2-krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

Proponowane w projekcie współczynniki prowadzą do spłaszczenia poziomu wynagradzania w poszczególnych grupach zaszeregowania. Sprawia to, że różnice pomiędzy osobą kierującą zespołem pracowników medycznych - lekarzem, a pozostałymi osobami wykonującym inne zawody medyczne nie oddają różnicy w kwalifikacjach tych osób.

Co istotne, projektowany dla lekarzy i lekarzy dentyistów specjalistów współczynnik jest niższy od wynikającego z odniesienia ustalonej na mocy porozumienia zawartego w 2018 r. przez Ministra Zdrowia z Porozumieniem Rezydentów kwoty minimalnego wynagrodzenia tych osób w 2018 r. do wysokości ówczesnego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Z uwagi na spadek siły nabywczej pieniądza rozbieżność pomiędzy postulowanymi przez środowiska pracowników zawodów medycznych współczynnikami, a proponowanymi w projekcie ustawy będzie w praktyce jeszcze bardziej odczuwalna niż można było to przewidywać w ubiegłym roku.

Przewidziany w projekcie obowiązek przypisania pracowników do danej kategorii zaszeregowania rodzi obawy, że pracodawcy mogą dążyć do przesuwania pracowników niebędących lekarzami do

niższych kategorii zaszeregowania obniżając wymagania dla danego stanowiska pracy. Zaszeregowanie do danej kategorii wynagradzania w przypadku zawodów medycznych powinno opierać się na kryterium kwalifikacji posiadanych przez pracownika, a nie wymaganych na danym stanowisku przez pracodawcę. Uzasadnieniem tego postulatu jest fakt, że pracownicy medyczni mają obowiązek ciągłego doskonalenia zawodowego, aktualizacji i poszerzania swojej wiedzy fachowej, podnoszeniu kompetencji powinno zatem towarzyszyć zwiększenie wynagrodzeń tych pracowników.

Projekt ustawy, jego uzasadnienie ani ocena skutków regulacji nie dają wyczerpującej odpowiedzi na pytanie o zapewnienie finansowania kosztów projektowanych zmian, które obciążą podmioty lecznicze. Zawarte w ocenie skutków regulacji lakoniczne stwierdzenie, że źródłem sfinansowania wydatków poza budżetem państwa będzie Narodowy Fundusz Zdrowia nie daje odpowiedzi o szczegółowy sposób i finansowania takich wydatków tak, aby ciężar wprowadzanych zmian nie został w całości lub części przerzucony na podmioty lecznicze.

Reasumując Prezydium Naczelnej Rady Lekarskiej negatywnie opiniuje przedmiotowy projekt wskazując, że przewidziane w nim poziomy minimalnych wynagrodzeń pracowników podmiotów leczniczych są nieadekwatnie niskie w odniesieniu do kompetencji, doświadczenia tych pracowników oraz wagi wykonywanych przez nie czynności zawodowych. Utrzymywanie dalece niesatysfakcjonującego poziomu wynagrodzeń pracowników sektora ochrony zdrowia będzie w dalszym ciągu pogłębiać kryzys tego systemu.

